

РЕШЕНИЕ

№ 308

гр. Перник, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислава П. Борисова-Здравкова

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от Борислава П. Борисова-Здравкова Гражданско дело № 20221700100400 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е от „Гаранционен фонд” – гр. София, ЕИК 121446665, с адрес гр. София, ул. „Граф Игнатиев” № 2, ет. 4, иск с правно основание чл. 288, ал. 1, т. 2, б „а“ и ал. 8 КЗ /отм./, вр. чл. 45 ЗЗД да бъде осъден ответникът М. С. С., ЕГН *****, с адрес: ***, да заплати на ищеца сумата 53 817,76 лв., представляваща регресно вземане за изплатено обезщетение по щета № ***, лихва и разноси, присъдени по гр.д. № 807/2016 г. на СГС и гр.д. № 3655/2017 г. на САС и изп.д. № 20189200400392, изп.д. № 20189200400393, изп.д. № 20179200400440 и изп.д. № 20189200400142, по описа на ЧСИ Й.М. за неимуществени вреди, причинени на Б.М.Б. на *** от ответника като водач на товарен автомобил „Мерцедес 207Д“ с рег. № ***, при управление без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ в ***, ул. „****“, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 20.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че на *** около 10,00 ч. ответникът превозвал стъклопакети по ул. „****“, ***, с товарен автомобил „Мерцедес 207Д“, с рег. № ***, когато поради недобро укрепване на товара от каросерията на товарния автомобил изпаднали 3 бр. стъклени врати, които ударили пешеходеца Б.М.Б.. От удара последният получил травматични увреждания. Сочи се, че ответникът управлявал МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ в нарушение на чл. 249, врл. чл. 259 КЗ /отм./. Твърди се, че Б.М.Б. отправил искане до ищеца за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, по което било образувано щета № *** и постановен отказ. Въз основа на влязло в сила решение по гр.д. № 807/2016 г. на СГС и гр.д. № 3655/2017 г. на САС, по което ответникът участвал като трето лице-помагач на страната на Гаранционен фонд, били образувани изп.д. № 20189200400392, изп.д. № 20189200400393, изп.д. № 20179200400440 и изп.д. № 20189200400142, по описа на ЧСИ Й.М. и изплатени следните суми: на 11.07.2017 г. по изп.д. № 20179200400440 е платена сумата 25761,53 лв., от която 20 000,00 лв. – главница, 30034,24 лв. – лихва, и 25761,53 лв. – съдебни разноси и такси по изпълнението,

на 12.04.2018 г. по изп.д. № 20189200400142 сумата 27297,81 лв., от която 20 000,00 лв. – главница, 4545,35 лв. – законна лихва, 2752,46 лв. - съдебни разноски и такси по изпълнението, на 30.07.2018 г. по изп.д. № 20189200400392 е платена сумата 706,20 лв., от която 320,00 лв. – главница, 240,00 лв. – лихва и 146,20 лв. – съдебни разноски и такси по изпълнението. На 16.05.2018 г. е заплатена сумата 1200,00 лв. – държавна такса по сметка на СГС. Признава, че на 19.04.2021 г. ответникът заплатил сумата 3000,00 лв., поради което непогасен е остатъкът от 53817,76 лв. По изложените съображения се моли за уважаване на иска, ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба до изплащане на задължението, както и за присъждане на разноските по делото, включително юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът чрез пълномощника си адв. Б. е депозирал писмен отговор, с който оспорва иска по основание и размер. Прави възражение за съпричиняване от страна на пострадалия. Твърди, че причината за разместване на товара е техническа повреда, както и че не той е укрепвал товара. Навежда доводи, че ищецът не е водил добре процеса по предявения от пострадалия иск, както и че не е направил искане за обединяване на изпълнителните дела в едно, с което е увредил интересите му.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, Пернишкият окръжен съд приема за установено от фактическа страна следното:

От приложеното за послужване дела се установява, че с Решение № 2588/20.04.2017 г. по гр.д. № 807/2016 г. на СГС Гаранционен фонд, Булстат 121446665, е осъден по предявения частичен иск с правно основание чл. 288, ал. 1, т. 2, б „а“ КЗ /отм./ да заплати на Б.М.Б., ЕГН *****, сумата 20 000,00 лв., обезщетение за претърпени неимуществени вреди за причинени телесни увреждания в резултат на ПТП, настъпило на ***, ведно със законната лихва, считано от 20.01.2016 г. до окончателното изплащане на сумата и на основания чл. 78, ал. 1 ГПК сумата 160,00 лв. за направени разноски, съразмерно на уважената част от иска, като е отхвърлен искът с правно основание чл. 288, ал. 1, т. 2, б „а“ КЗ /отм./ за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над сумата 20000 лв. до частично предявения размер на сумата 50000 лв., като неоснователен и недоказан. Със същото решение, изменено с Определение № 15491/13.06.2017 г. на основание чл. 38, ал. 2 ЗА Гаранционен фонд, Булстат 121446665, е осъден да заплати на адвокат С.Е.С. сумата 1356,00 лв., възнаграждение за един адвокат съразмерно на уважената част от иска. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК Б.М.Б., ЕГН *****, е осъден да заплати на Гаранционен фонд, Булстат 121446665, сумата 1430,00 лв. – юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от иска.

С Решение № 565/09.03.2018 г. по в.гр.д. № 3655/2017 г. на САС е отменено Решение № 2588/20.04.2017 г. постановено по гр.д. № 807/2016 г. на СГС в частта, в която е отхвърлен предявения от Б.М.Б., ЕГН *****, иск с правно основание чл. 288, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ /отм./, имащ за предмет обезщетение за претърпени неимуществени вреди, за разликата над сумата от 20 000,00 лв. до 40 000,00 лв. и вместо това е постановено, че се осъжда Гаранционен фонд, Булстат 121446665, да заплати на Б.М.Б., ЕГН *****, на основание чл. 288, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, допълнително сумата 20 000,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП, настъпило на ***, ведно със законната лихва, считано от 20.01.2016 г. до окончателното й изплащане. Със същото решение е отменено Решение № 2588/20.04.2017 г. постановено по гр.д. № 807/2016 г. на СГС и в частта, в която Б.М.Б., ЕГН *****, е осъден да заплати на Гаранционен фонд, Булстат 121446665, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК деловодни разноски за разликата над сумата от 715,00 лв. до сумата 1430,00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК Гаранционен фонд, Булстат 121446665, е осъден да заплати на Б.М.Б., ЕГН *****, допълнително сумата 160,00 лв., представляваща деловодни разноски. и по сметка на САС държавна такса в

размер на сумата 1200,00 лв.

Няма спор, което се установява и от приложените за послужване дела, че в производството по предявения от Б.М.Б., ЕГН *****, срещу Гаранционен фонд, Булстат 121446665, иск М. С. С., ЕГН ***** е участвал като трето лице помагач на страната на ответника.

Видно от извършените върху Решение № 2588/20.04.2017 г. и Определение № 15491/13.06.2017 г. по гр.д. № 807/2016 г. на СГС, както и върху Решение № 565/09.03.2018 г. по в.гр.д. № 3655/2017 г. на САС удостоверявания, че на 16.06.2017 г. е издаден изпълнителен лист в полза на Б.М.Б. за сумата 20 000,00 лв. - главница, ведно със законната лихва, и сумата 160,00 лв. – разноси, на 28.06.2018 г. е издаден изпълнителен лист за сумата 1356,00 лв. – възнаграждение по чл. 38 ЗА, на 21.03.2018 г. за сумата 20 000,00 лв.- главница, ведно със законната лихва, и на 28.06.2018 г. за сумата 160,00 лв. – разноси.

От покана за доброволно изпълнение с изх. № 2407/05.07.2017 г. е видно, че въз основа на изпълнителен лист от 16.06.2017 г. по гр.д. № 807/2016 на СГС е образувано изпълнително дело № 440/2017 г. по описа на ЧСИ Й.М. задължението по което е в общ размер 25 761,53 лв.

Съгласно покана за доброволно изпълнение с изх. № 1214/03.04.2018 г. въз основа на изпълнителен лист издаден от 16.06.2017 г. по гр.д. № 3655/2017 г. на САС е образувано изпълнително дело № 142/2018 г. по описа на ЧСИ Й.М. задължението по който е в общ размер 27 297,81 лв.,

Видно от покана за доброволно изпълнение с изх. № 2961/19.07.2018 г., че въз основа на изпълнителен лист от 28.06.2017 г. по гр.д. № 807/2016 г. на СГС е образувано изпълнително дело № 392/2018 г. по описа на ЧСИ Й.М. задължението по който е в общ размер 706,20 лв.

От покана за доброволно изпълнение с изх. № 2963/19.07.2018 г. е видно, че въз основа на изпълнителен лист от 28.06.2017 г. по гр.д. № 807/2016 на СГС е образувано изпълнително дело № 393/2018 г. по описа на ЧСИ Й.М. задължението по което е в общ размер 1852,22 лв.

Съгласно уведомление за доброволно изпълнение от 11.05.2018 г. по гр.д. № 807/2016 на СГС Гаранционен фонд дължи държавна такса в размер на 1200,00 лв. по сметка на САС, платена с преводно нареждане от 16.05.2018 г.

От представеното по делото извлечение за извършени от ищеца преводи се установява, че на 11.07.2017 г. по наложени запори по изп.д. № 440/2017 г. на ЧСИ Й.М. е платена сума в общ размер 25761,53 лв., на 12.04.2018 г. по наложени запори по изп.д. № 142/2018 г. на ЧСИ Й.М. е платена сума в общ размер 27297,81 лв., на 30.07.2018 г. по наложени запори по изп.д. № 393/2018 г. на ЧСИ Й.М. е платена сума в общ размер 1852,22 лв. и по изп.д. № 392/2018 г. на ЧСИ Й.М. сума в общ размер 706,00 лв. за пълно погасяване на задълженията по изпълнителните дела.

С покана от 11.03.2021 г., връчена на 12.03.2021 г., ищецът е поканил ответникът да му заплати сумата от 56817,76 лв., като липсват доказателства за извършени плащания.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства във връзка с доводите и съображенията на страните, приема от правна страна следното:

Предявеният иск е с правна квалификация чл. 288, ал. 1, т. 2, б. “А”. вр. с ал. 12 от КЗ /отм./.

Искът е допустим, а разгледан по същество – основателен и доказан.

На основание чл. 288, ал. 12, във вр. с ал. 8 от КЗ (отм.), фондът встъпва в правата на увреденото лице до размера на онова, което му е платил и за разходите за определяне и изплащане на обезщетението, които са в тежест на виновния водач.

Съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 288, ал. 12, вр. ал. 8 от КЗ (отм.), а именно: изплатено е застрахователно обезщетение във връзка с настъпването на застрахователно събитие, причинено от водач, който не е имал сключена застраховка "Гражданска отговорност и Гаранционния фонд има регресен иск срещу лицето, причинило вредата.

По възражението на ответника за съпричиняване от страна на пострадалия, както и че причината за настъпване на ПТП е техническа повреда и че не той е укрепвал товара съдът намира следното:

Както се посочи, ответникът е бил конституиран като трето лице-помагач на "Гаранционен фонд" – София в производството по гр. д. № 807/2016 г. по описа на СГС, като видно от мотивите на постановеното решение, отговорността на Гаранционен фонд – София е ангажирана, тъй като са приети за установени фактите, че увреждащото МПС няма валидно сключена застраховка ГО към момента на ПТП, както и че водачът на това МПС виновно и противоправно е причинил процесното ПТП като е нарушил чл. , ал. 1, т. 1, чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, както и нормата на чл. 127, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДвП, съгласно която превозваните товари трябва да не създават опасност за участниците в движението и да бъдат укрепени и да не се влачат по пътя. Съгласно чл. 223, ал. 2 ГПК това, което съдът е установил в мотивите на решението си е задължително за третото лице, в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла. Ето защо ответникът е обвързан от задължителната сила на мотивите на постановените съдебни решения, в които е прието, че ПТП е причинено изключително по негова вина.

Съгласно чл. 223, ал. 2, изр. 2 ГПК третото лице-помагач не може да оспорва задължителната сила на мотивите на постановените решения под предлог, че страната зле е водила делото, освен ако последната умишлено или поради груба небрежност е пропуснала да предяви неизвестни на третото лице обстоятелства или доказателства. С оглед изложеното, направеното в тази връзка възражение е неоснователно.

Неоснователно е и възражението на ответника, че Гаранционен фонд е увредил интересите му, тъй като не е направил възражение за обединяване на изпълнителните дела в едно производство.

Заплатените от Гаранционния фонд разноси по изпълнението във връзка с принудителното събиране на присъдената в исковото производство сума представляват разходи за изплащане на обезщетението по смисъла на чл. 288, ал. 8 (отм.). По делото не се твърди и не се доказва, че до Гаранционния фонд е отправена покана за доброволно плащане от страна на пострадалото лице преди образуване на изпълнителното производство. Наред с това по делото е установено, че изпълнително дело № 440/2017 г. по описа на ЧСИ Й.М. е образувано въз основа на издаден на 16.06.2017 г. изпълнителен лист за необжалваната с първоинстанционното решение сума, изпълнително дело № 142/2018 г. по описа на ЧСИ Й.М. е образувано въз основа на издаден на 21.03.2018 г. изпълнителен лист преди влизане в сила на осъдителното въззивно решение, а изпълнителни дела № 392/2018 г. и № 393/2018 по описа на ЧСИ Й.М. въз основа на издадени на 28.06.2018 г. изпълнителни листа в полза на различни лица, като сумите са платени от ГФ по наложените запори в пълен размер в срока за доброволно изпълнение, поради което последващо обединяване на изпълнителните дела би било безпредметно. С оглед изложеното не може да се приеме, че е налице виновно поведение от страна на Гаранционния фонд при изплащане на обезщетението.

От всички събрани по делото доказателства се установява, че по изпълнителните дела, образувани на основание изпълнителните листа, издадени по гр.д. № 807/2016 на СГС и в.гр.д. № 3655/2017 г. на САС, и влезлите в сила решения ищецът е заплатил общо сумата 56817,76 лв. С исковата молба същият е признал, че ответникът му е възстановил сума в размер на 3000,00 лв., поради което дължим е остатъкът от 53 817,76 лв.

По горните съображения съдът намира, че предявеният иск се явява основателен и

следва да се уважи в пълният предявен размер.

Като правоувеличаваща последица от уважаване на иска върху главницата следва да се присъди законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

С оглед изхода на делото, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 2152,71 лв., представляваща заплатена по делото държавна такса, и сумата 300,00 лв. - юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗПрП, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид това, че исковата молба е подадена от юрисконсулт. Предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, съдът намира, че не е налице основание за увеличение на възнаграждението на основание чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ до претендирания от ищеца размер.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. С. С., ЕГН *****, с адрес: ***, да заплати на Гаранционен фонд гр. София, ул. "Граф Игнатиев" № 2 ет. 4, **сумата 53 817,76 лв. /петдесет и три хиляди осемстотин и седемнадесет лева и седемдесет и шест стотинки/**, представляваща сбор от изплатените обезщетения и разходи по щета № ***, присъдени по гр.д. № 807/2016 г. на СГС и в.гр.д. № 3655/2017 г. на САС и образуваните изп.д. № 20189200400392, изп.д. № 20189200400393, изп.д. № 20179200400440 и изп.д. № 20189200400142 по описа на ЧСИ Й.М. за неимуществените вреди, причинени на Б.М.Б. на *** от ответника като водач на товарен „Мерцедес 207Д“ с рег.№ ***, при управление без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ в гр. ***, ул. „****“, **ведно със законната лихва** върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 20.06.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА М. С. С., ЕГН *****, с адрес: ***, да заплати на Гаранционен фонд гр. София, ул. "Граф Игнатиев" № 2 ет. 4, **сумата 2 152,71 лв. /две хиляди сто петдесет и два лева и седемдесет и една стотинки/**, представляваща заплатена по делото държавна такса, и **сумата 300,00 лв. /триста лева/** - представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК**.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____